

Rotamız

16 Nisan Referandumunu ve 1 Mayıs'ı arkamızda bıraktık. Kanımızca bu iki olgu temelinde yapacağımız değerlendirmeler önümüzdeki dönem mücadelelerinin gelişimini belirleyecek. Gelişimin belirlenmesi de rotayı netleştirecek.

Nesnellikte öznellik arasındaki açığı bu iki olguda bir kez daha açığa çıkardı. Referandum kampanyası ve sonuçları nesnel olarak AKP-Saray Rejimi'nin yıkılabilecek potansiyelin varlığını ortaya koydu. 1 Mayıs ise özne olarak sınıf hareketinin hangi derecede yetersiz olduğunu gösterdi. Bu açığı kapatmamız gerekiyor.

Ülkede nüfusun ezici çoğunluğunun duruşu nesnel olarak işbirlikçi oligarşinin iktidarına karşı olması gerekirken ve çeşitli mekanizmalar ile bilinci bulanıklaştırılmışken; buna rağmen nüfusun yarısından fazlası farklı saiklerle de olsa iktidara karşı tavır belirliyorsa, ancak dağınık, kararsız ve şimdilik cesaretsiz yığınlar sonuç alıcı bir hareketlenmeye yönelmiyorsa bunun nedenleri ayrıntılı olarak ele alınmalı ve aşılmalıdır.

Geniş yığınlara güven verecek, onları yönlendirecek niteliklere sahip, işçi sınıfı içinde kök salmış bir politik özne dışında bu sorunu çözebilecek güç yoktur. Partimiz örgütlenme alanlarını bu tarife göre belirliyor. Bu stratejiye uygun siyasal ittifaklar oluşturuyor ve toplumsal ittifak politikalarını tarif edilen amaca uygun olarak şekillendiriyor.

1 Mayıs'lar sınıf örgütlenmesinin barometresidir. Devrimci, ilerici iş kolu sendikaları fabrikalarda, diğer üretim alanlarından ve stratejik yeni teknolojik sektörlerden işçi ve emekçileri örgütlü ve birlikte, -fabrikaları boşaltır misali- 1 Mayıs Alanlarına indirmedikleri koşullarda; diğer sendikal konfederasyonlara bağlı iş kolu sendikalarının yetki sahibi ve örgütlü olduğu yerlerde parti faaliyeti başarıyla yürütülemediği koşullarda, iktidara karşı mücadelede ilerleme kaydetmek ve sonuç almak mümkün değildir.

Bu somut verilerden yola çıkarak 1 Mayıs 2018'e kadar sınıf içinde örgütlenmemizi, fabrika, tersane, maden ve işyerlerinde parti temel örgütlerini çoğaltmayı hedefleyerek bir yıllık rotamızı belirleyelim ve bu görevle çalışmalarımıza doğru adreslerde ivme kazandıralım.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 5 Mayıs 2017 Tarihli Açıklaması

Yeni Koşullarda Geri Adım Yok!

16 Nisan Anayasa Referandumunu sonrası ülkenin durumu daha da ağırlaşıyor. İşbirlikçi Oligarşinin bu baskıcı, faşizan, dikta rejimine ihtiyaç duymasının kendileri açısından sebepleri var. Bu ülkenin ekonomisi yolunda olsa, halkın gerçekten demokratik desteğine sahip olduğuna inansa böyle bir rejime gerek duymaz. Burjuvazi, egemen sınıflar, işbirlikçi oligarşi, zaaflarından dolayı bu yolu seçmek durumunda kalıyor.

İktidara karşı devrimci hedeflerle mücadele eden tüm muhalefet güçleri sınıf düşmanlarının güçlü değil zayıf olduğunu ve bu nedenden dolayı diktatörlüklerini kurumsallaştırma ihtiyacı hissettiklerini bilerek hareket etmelidirler. Bu şu anlama gelir. Eğer doğru devrimci bir strateji izlenirse, sorunlarından dolayı sertleşerek ayakta durmaya çalışan sınıf karşıtlarımızı sarsmak, sallamak ve sonra da yıkmak mümkündür.

Egemen sınıfların birden fazla ciddi sorunları mevcut. Devletin kendi içinde değişik güçlerin mücadelesi sürüyor. Oluşturdukları yeni ittifaklar kalıcı olacağı benzemiyor. Günü kurtarmaya ve her ne pahasına olursa olsun, kendi konumlarını korumaya, iktidara yapışmaya, bu süreçte de devlete daha fazla hakim olmaya çalışıyorlar.

16 Nisan öncesi oluşturulan devlet içi ittifak, 16 Nisan'daki kalpazanlığın uygulanmasının koşullarının garantisi oldu. Ergenekoncu, kontr-gerillacı güçler ile Erdoğan'ın AKP içinde ayrılmayı göze dahi alarak uzlaşması, 4 yıldır Erdoğan ve suç ortaklarının yargılanmasını engelledi, ancak bunun ilelebet böyle gideceğinin kendileri açısından hiç bir güvencesi yok.

İşte Erdoğan, işçi sınıfı ve emekçiler üzerinde sınırsız sömürüyü artırırken ve tüm kazanılmış hakları yok ederken, Kürt halkına karşı terörü artırırken, Suriye'ye ve Irak'a müdahale ederken, ülke içinde devrimci-demokratik muhalefetin hiç bir tonuna tahammül edemezken aslında o uzlaşmanın gereklerini yerine getirmeye çalışıyor. Bunun finalinde iki olasılık var; ya Erdoğan, Ergenekoncu, kontr-gerillacı statükocu devlet güçlerine tamamen boyun eğecek ve bu ittifak bir dönem daha sürdürülmeye çalışılacak; ya da bu güçler bir süre sonra Erdoğan ve çevresini kanlı bir darbe ile tepeleyecekler. Erdoğan 2013 yılından beri böyle bir Sırat Köprüsü'nden geçiyor.

Bu gelişmeleri kuşkusuz ki izlemek ve dikkate almak lazım. Ancak aslanan işçi sınıfının politik olarak bağımsız devrimci stratejisini yaşama geçirmektir. Bunun güncel gereği de işbirlikçi oligarşi ve devleti oluşturan güçler ile çıkarları çelişen en geniş barış, demokrasi ve özgürlük güçlerini bir araya getirecek strateji geliştirmektir. Liberal demokratlardan, komünistlere kadar bütün demokratik muhalefet güçlerini kapsayacak, Türkiye devrimci hareketi ile Kürt özgürlük hareketinin birleşik mücadelesinin tabanda ve tavanda aynı anda örülmesi güncel görevdir.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
5 Mayıs 2017

KOMÜNİST KADRO

o Mehmet KADIRGA

Yasaklı koşullarda bir Komünist Partisi kadrosunun özellikleri neler olmalıdır? Bu yazımızda bu sorunun yanıtını farklı açılardan tekrar ele almaya çalışacağız.

Neden buna ihtiyaç duyuyoruz, bu konu defalarca görüşmelerde, toplantılarda, eğitimlerde ele alınmadı mı sorusunu yöneltebilirsiniz. Bu soruya yanıtın iki nedeni var.

Birincisi; partimizin eski kadrolarının ezici çoğunluğu bugün düzen içi bir yaşama uyum sağlamışlardır. Bizim farklı alanlarda bu dostlarımızla temas noktalarımız var. Onlar da bu ülkede ideallerimizin gerçekleştirilmesini istiyorlar. Ama bunu yerine getirmek için ortaya konması gereken partililik anlayışı ve fedakarlıklar konusunda yorgun düşmüş durumdadır. Tabii ki “yorgun düştük” demiyorlar. Ama tüm yaşadıkları ile bugün buna hazır değiller. Bunun sonucunda bazıları dürüstçe yorgun düştüklerini ifade edip, koşulları el verdikçe tüm desteklerini ortaya koyacaklarını ifade ederken ve bunu gerçekten yerine getirirken, kimileri de bu dürüstlüğü gösteremedikleri için “Leninci parti anlayışı, proletarya diktatörlüğü, reel sosyalizm tarzında sosyalizm artık gerçekleşmez” diyorlar. Özcesi Marksizm-Leninizm artık çözüm değil onlar açısından. Bu da onları daha geniş, çoğulcu, genel devrimci, demokratik kitlelilik hedefleyen partileri savunmaya yöneliyor. Biz bu dostlarımızla da bir araya gelecek mecraları buluruz ve buluyoruz da.

İkincisi; bu kadar ileri gitmeyip de hala Komünist Partisi'ne ihtiyaç var görüşünü savunanlar da bir anlamda yasaklı mücadele yerine yasal alanda faaliyet yürütmenin doğru olduğunu savunarak varolan yasal kurulmuş partilere yöneliyorlar. Onlar kendileri de o partilerle TKP'nin örgütsel olarak aynı anlama gelmediğini aslında biliyorlar. Ancak moda deyimleriyle “light” partilerde faaliyetlere katılarak nefislerini rahatlatıyorlar.

Burada ideolojik ve politik farklılıklara hiç değinmeden sadece örgütsel yaklaşımlardan söz ettik. Ama kuşkusuzdur ki, örgütsel ilkeleri ve yapıyı ideolojik-politik yaklaşımların bir sonucudur. Dolayısıyla ideolojik ve politik amaçlarınıza göre şekillenir. Adında TKP veya sadece komünist niteliğinin kullanılmasının yasal alanda sanki partimizin stratejik amaçlarını gerçekleştirmesinde yeterli olabileceği, yasal alanda kitleleşen bir partiyle bu ülkede devrimin gerçekleştirilebileceği tahayyül ediliyor. Bu da bir yanılgıdır.

Bu iki nedenden dolayı konuyu tekrar ele alma gereği hissettik. Hem kendi çevremize bir kez daha tazeleme yaparken, aynı zamanda, söz konusu parti ve hareketlerde yer alan kadro ve üyelerin de bu konuyu düşünmelerine ortam sağlayalım istedik.

Önce şu konuyu netleştirelim. Biz kesinlikle yasal parti çalışmasına ve diğer yasal çalışma alanlarına karşı değiliz. Çok tekrar ettik ama bir kere daha belirtelim. Yasaklı olmayı biz seçmedik. Yasal parti, demokratik kitle örgütü ve sendikalarda faaliyetlerde aktif rol üstlenen üye ve yandaşlarımız mevcut. Bunu da yanlış bulmuyoruz. Ama bir farkı ortaya koyuyoruz. Bu çalışmaların tümünün merkezileştiği örgüt ve görevlerin kararlar sonucunda alındığı yapı Türkiye Komünist Partisi'dir ve TKP de yasaklıdır. Pekiyi, niye yasaklıdır? Çünkü TKP, burjuvazinin iktidarını yıkarak proletaryanın iktidarını kuracağını bayrağına yazmıştır. İktidar sorununun üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin kaldırılması sorunu olduğu ve kapitalizmden sosyalizme sönümlenme yoluyla değil, zor yoluyla geçileceği, proletarya iktidarının da gelişmesini ve sürekliliğini sağlamak için korunması gerektiğine inanır. Buna burjuvazi müsaade etmeyeceği için de TKP yasaklıdır. TKP'nin yasaklı olması kendini “yasaklaması” anlamına gelmez. Tam tersine toplumun başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi katmanları içinde örgütlenir, devletin tüm kurumlarına, kılcal damarlarına girer, bu ülkede devrimi gerçekleştirmek için, burjuvazinin direnişini kırmak onu savaşılarak alaşağı etmek için ne gerekiyorsa onu yapar. İşte yasal alanda çalışma bu çalışmanın tümünün sadece bir parçasıdır. Partimiz bu konuya böyle yaklaşmaktadır.

Özünde nasıl çalışmamak gerektiği konusuna değinerek ve ne tür yaklaşımların örnek alınmaması gerektiğine vurgu yaparak nasıl çalışılması gerektiğini de ortaya koymuş olduk. Konumuzun özü partimizin kendisi temelinde örgütlenme ihtiyacının altının çizilmesi ve ister yasal ister yasadışı olsun, tüm diğer alanların partimizin çalışmasına tâbi kılınmasıdır. Bundan sonrası Türkiye Komünist Partisi tüzüğü'nün içeriğinin eksiksiz uygulanmasından ibarettir. Bu da bir cümleyle açıklandığı kadar kolay bir konu değildir. Önce, sadece sözde değil yaşamda da bunu uygulayacak kadroların kabulüne dayanır. Marksizm-Leninizm'e olan bilinçli bağlıyla ve inancıyla, düzen ile her tür ilişkisini ve beklentisini kesmiş olmasıyla, varlığını ve yaşamını komünist ideler uğruna feda etme noktasına kadar ortaya koyma kararlılığını göstermesiyle ortaya çıkan komünist kişilik, sağ duyulu, alçak gönüllü, mücadeleci, kararlı, ilkel ve kendiyi barışık bir kişiliktir. Kariyer hırslı, dedikodu, insanlar üzerine konuşma, kendini beğenmişlik, kendini ön planda gösterme hevesi, çok bilmişlik, ukalalık, kibirlilik komünist parti kadrosuna uzak özelliklerdir. Bu tür yaklaşımlar gösteren ve partili olduğunu ima eden insanlarla karşılaşsanız sakın onlara güvenmeyin ve uzak durun. Kadın-erkek ilişkilerinde de bilgi ve konu-

munu kullanmaya çalışan insanlar da hiç bir bilgiye ve konuma sahip değil demektir. Çünkü bir komünist erkek kadro için kadın kadro kendisi neyse odur. O açıdan o tür hastalıklı insanlarla uğraşmaya dahi değmez. Biz biliriz ki bu tür zaafılar düşman tarafından her zaman kullanılmaya müsaittir.

Bir komünist kendisinin ve varsa ailesinin ihtiyacı kadar parayı kendine ayıran, onun dışında gelirini partiye veren kişidir. “Ben zaten çalışmalar için cebimden dünya kadar para harcıyorum” demek bizim söylediğimiz ile aynı şey değildir. Bu konulara değinme gereği hissetmemiz, bu tür deformasyonların farklı yasal çalışma alanlarında baş gösterme olasılığı taşımasındandır. Ancak komünist bir parti kadrosu bu deformasyonları zaten taşımaz.

Komünist parti kadrosu hangi görevde olursa olsun, hangi ortamda çalışıyor olursa olsun komünist kişiliğini korur. Eğer hassas alanlarda görev yapmıyor ve politik yığın çalışmasında yer alıyorsa, bulunduğu alanda etrafındaki işçiler, emekçiler, gençler, kadınlar tarafından en sevilen, sayılan kişi olmak durumundadır. Bu özellik sunni yöntemlerle oluşacak bir özellik değildir. Sunni olursa zaten kendini hemen farketirir ve soyutlanır. Komünist kişilik, ahlak ve tutum normlarının bir sonucudur. Sonuçta ister yasal alanda ister yasadışı alanda olsun, komünist bir kadro, sempatican ve kadro üreten bir değerdir. Bu alanda ilişkilerini geliştirmeyen, etrafındaki ilişkileri dolaylı veya dolaysız parti çalışmalarına kazandıramayan bir kadro, kadro değildir. Sadece ve sadece kendisini kadro zanneden bir zavallıdır.

Türkiye Komünist Partisi, yeni genç kadrolar ile güçleniyor. Deforme olmamış, kirlenmemiş, gerçekten örnek bir komünist olma heyecanı ile yaşayan, çalışan kadrolar çalışmalarımızda önemli işlevler yerine getiriyorlar. Bu kadroların Marksist-Leninist eğitimi kadar, parti stajı daha fazla olan kadroların genç komünist kadrolara örnek teşkil etmeleri onların gelişimi açısından belirleyici bir faktördür. Her genç kadro kendisine örnek alacağı yoldaşlar seçer. Bunun da bilincinde olmamız gerekiyor.

Komünist kadro özelliklerini eksiksiz yerine getiren, demokratik merkezîyetçilik ilkelerini ve uygulamasını özümsemiş olan, disiplin, eleştiri-özeleştiri ve eğitim mekanizmalarını sürekli geliştiren, konspirasyon kurallarına titizlikle uyan, onları içselleştiren ve bir yaşam tarzına yükselten kadrolar, karamsar olmayan, düşman karşısında eğilmeyecek, taviz vermeyecek olan savaşçı kadrolardır. Partimiz bu kadrolar sayesinde örgütlülüğünü güçlendiriyor ve düşmanın korkulu rüyası olmaya devam ediyor. Bilincimiz sağlam olduğundan, komünist moralimiz de yüksektir. Düşman bunu kırmak istese de kıramamaktadır ve kıramayacaktır.

MECLİSİMİZİ KURALIM ve GELİŞTİRELİM

o Musa KAYIKÇI

16 Nisan Referandumunu, burjuvaziye özgün entrikalarla ne kadar örtülmeye çalışılırsa çalışılınsın, süreçleri, referandum öncesi olağan üstü eşitsiz koşulları, siyasal iktidarın zorbalıkları ve bir türlü açıklanamayan sonuçlarıyla oy veren halkın gözünde, parlamentonun işlevsizliğini, çürümüşlüğü bir kez daha görünür kılmıştır. 16 Nisan gecesinde ortaya çıkan ve kendileri açısından beklenmedik büyüklükteki HAYIR potansiyeli bütün burjuva partilerinde bir paniğe yol açmıştır. Faşist anayasaya Evet'in sahte zaferi, oligarşinin ve onun organlarının (AKP, CHP, MHP, TÜSİAD, GENEL KURMAY) ortak görüşmesinden sonra, yeni bir yol haritası belirlendikten sonra açıklanabilmiştir. Ancak o gecenin önümüze koyduğu, mahut sandık hileleri dışında burjuva parlamentarizmi açısından taşıdığı bir başka önemli gelişme de; Türk Burjuvazisinin, parlamentoyu bir kez daha bir diktatöre teslim etmesi ve parlamenter müsveddelerinin arkasına bakmadan kaçması olmuştur...bu kaçış... bu terk ediş, kronikleşmiş ve her on yılda bir nükseden darbe krizlerinden çok farklıdır ve artık yapısal hale gelmiştir...kalcıdır. Artık o parlamento koridorlarında maaşlı 3-5 yüz korkuluğun dolaşması o binanın bir parlamento binası olduğunu göstermez. Bu parlamentonun yasama görevi elinden fiilen alınıp saraya, doğrudan işbirlikçi kapitalizme bağlı dar bir oligarşik çeteye bırakılmıştır. Derinleşen kapitalist kriz burjuvazinin önce parlamentoyu kapatmasıyla sonuçlarını göstermeye başladı. Kriz devam ettiği sürece burjuva devletinin diğer kurumları da tasviye edilecektir.

Bu kırılma AKP'nin tek başına gerçekleştirdiği bir operasyon değildir, rejimin siyasi partilerinin, silah sanayiinden en büyük payı kaptan faşist generallerin ve işbirlikçi patronların ortak kararı olduğu bütün netliği ile göz önündedir. İki milyon beş yüz bin sahte oyun sisteme sokulmasına hiç birinden ciddi itiraz gelmemiştir. Ortak görüşleri, "Artık işimize bakalım!" olmuştur. Referandumda Evet'in kazanması üzerine yapılan hesaplar tutmayıp HAYIR öne çıkınca derin devletin çekmecesinden B planı çıkarılıp uygulamaya konulmuştur. HDP dışındaki bütün sistem partileri bu kirlentriğin kişisiz aktörleridir.

Türkiye burjuvazisi emekçilere ve özgürlük isteyen Kürt halkına karşı en geniş ırkçı ve saldırgan cephesini yeniden tahkim ediyor... Göstermelik de olsa çalışan bir parlamentoyu işlevsiz kılacak bütün yasaların önünü açarak başkanlık sistemini yönetim biçimi olarak kabul ediyor...

1920'de İstanbul'daki monarşinin devamı olarak Ankara'da makyajlanarak ilan edilen Cumhuriyet zaten hiç bir dönemde burjuva anlamında bile parlamenter demokrasi olmamıştır. Temeli feodal zorbalığın, tek sesliliğin, göstermelik seçimlerin ve her biri egemen sınıfların farklı kesimlerinin çıkarlarını

savunan partilerin bataklığı olagelmıştır.

1920'de Osmanlı monarşisinin ve kapitalizmin makyajlanıp, kurulan/kurgulanan bir "Cumhuriyet" benzeri ama totaliter tek partili bir rejimin demokrasiyle hiç bir zaman ilgisi olmadı. Tek partili, iki partili, çok partili ama -bir iki kısa istisnai dönem dışında- programları hemen hemen aynı, yarı faşist, yarı militer düzen partilerinden oluşmuş bu parlamenter bataklığın bir "Domuz Ağıllı" olma özelliği değişmedi. Cumhuriyet olmak kolay demokrasi olmak zordur...

Kemalist burjuvazi, daha 1921'de mecliste "Tek Adam"a muhalefet eden 9 milletvekilini ya kurşunlattı ya da boğdurarak susturdu. Lozan entrika ve teslimiyetine karşı çıktığı için boğdurulan Trabzon milletvekili Ali Şükrü bu sayıya dahil değildir.

11 Ağustos 1923'de nisbeten Anadolu mozaikini yansıtan meclis bir Kemalist darbeyle dağıtıldı yerine Kemalist elitler, atamayla Anadolu illerini temsilen meclise sokuldu. Bu parlamentonun da Kemalist burjuvazinin yağma ve zorbalığını temsili dışında hiç bir işlevi yoktu. 1946'da ABD ile gizlice askeri anlaşmaları imzalayan çetenin bütün elemanları bu atamayla gelen milletvekilleri arasında çıkmıştır. 1950'de Türkiye'yi İngiliz emperyalizminden devralan ABD emperyalizminin en mutemet Demokrat Partili kadroları da hep bu tayinle getirilmiş Kemalist kadrolar arasından devşirilmiş mi.

Kemalistlerin dayandığı ve çıkarlarını savunduğu sınıflar hep emperyalizm ve onun işbirlikçileri oldu. Emekçi düşmanı, özgürlük düşmanı, demokrasi düşmanı politikalar varlığının temeli oldu. ABD zoruyla geçilen çok partili sistemde bile seçim sistemi açık oy gizli sayım olmayı devam etti. Yetmiş yıllık parlamenter sistemin sıkıyönetim, olağan üstü hal gibi parlamentonun bir kenara atıldığı, grevlerin yasaklandığı, işçilerin her türlü ekonomik ve siyasal faaliyetlerinin sıkıyönetim bildirimleriyle yasadışı ilan edildiği yılların sayısı işçilerin ve sosyalistlerinin görece özgürce örgütlendiği yıllara oranla kat kat fazladır. Belirleyici olan yasaklar baskılar ve inkar politikaları olmuştur. Sınıf mücadelesinin geleceğini bu gericici geçmiştin mülhüm paradigmalara oturtan dostlarımızı anlamakta güçlük çekiyoruz...

Artık -gerici burjuvazinin koalisyon sözcülerinin de dediği gibi - biz de önümüze bakalım...

Referandumdan sonra oyların yeniden sayılıp "yiğidin hakkının yiğide verileceği" bir yerel veya uluslararası mahkeme kararını beklemek yiğınları boşuna oyalamaktan, insanların demokratik beklentilerle gittikleri sandıkta büyük "bir devlet kazığı" yemelerinin öfkesini söndürmekten başka hiç bir işe yaramayacaktır.

Önümüzde görünen yollardan biri burjuvazinin terkettiği, şerefini beş paralık ettiği burjuva parlamentosunun itibarını ona yeniden kazandırmak için orayı sahiplenmek, her şeye rağmen bu burjuva kurumunu işlevsel hale

getirmeye uğraşmak; bu uğurda Kemalistlerin parlamentodaki entrikalara bulaşmamış unsurlarıyla işbirliği arayışlarını zorlamak ve eskisi gibi bir parlamenter sistemin inşası için uğraşmak...

Yollardan bir diğeri ise, zaten "ömrünü çoktan tamamlamış" olan burjuva parlamentarizmini tamamen terk etmek çalışma gündemlerine ve programlara sadece sosyalizmi hedefleyen maddeler koyarak yolumuza devam etmek...

Ancak Marksizm ve Leninizm pratiği bu konuda sayısız örneklerle ve somut şartlara göre değişen ve birbirine zıt önermelerle doludur. Özellikle 1917 Şubat'ından 1917 Ekim'ine kadar geçen süre içinde Bolşevikler "Duma"ya karşı üç kere tavir değiştirmişlerdir. Ancak çıkış noktaları hep somut koşulların tahlili olmuştur. 1917 başlarında sokaklar ve işçi mahalleleri işçilerin kararlı devrimci eylemleri ile dolup taşarken Lenin parlamentoda çalışmayı, Geçici Prens Lvov hükümetine katılmayı elinin tersiyle iterken, aynı yıl gericici Kornilov ayaklanmasıyla ortaya çıkan yeni durumda Bolşeviklerin bile kavrayamayacakları bir hızla, 1917 Ağustos'unda, Bolşeviklere Kerenski'nin burjuva hükümetinin yanında yer almayı önermekle değiştiriyor, Bolşeviklerin örgütlediği silahlı demiryolu işçileri, General Kornilov'a bağlı birliklerin Petersburg'a girmesini engelleyerek merkezi burjuva hükümetini ve Duma'yı kurtarıyordu. İki ay sonra da iktidarın, yükselen işçi ayaklanmalarının üzerinde örgütlenmiş olan İşçi-Köylü-Asker sovyetlerine devredilmesi gerektiğini söylüyordu. Ve Ekim Devrimi'ne yol açan ünlü belgeyi haykırıyordu, "Bütün İktidar Sovyetlerin"...

Kısa sürede yaşanmış bu engin devrim deneyi bize yöntem konusunda, önümüze çıkan yol ayırımında izlenmesi gereken yolun hazır, reçetesi önceden yazılmış bir ilacının olmadığını gösteriyor. Devrimci pratik ve ülkemizin içinde bulunduğu durum önümüzde yukarıda belirttiğimiz iki seçenektan başka seçeneklerin de olabileceğini göstermektedir.

16 Nisan akşamına dönersek, çok farklı merkez ve girişimlerce birbirinden bağımsız ama ortak davaya kilitli olarak yürütülen başarılı çalışmalar, diktatörlük altında ezilen ve özgüvenini yitirmiş yiğınlar üzerinde son derece yüksek bir moral aşısı yapmıştır. Şimdi rejim, karşısında oluşan bu kararlı çoğunluk cephesini nasıl dağıtım hesaplarını yapmaktadır. Bu potansiyeli dağıtım görevinin ilk turu CHP'nin gericici yönetimine verilmiştir. Başarılı olamazsa B ve C planları devreye sokulacaktır. Öncelikle bir demokrasi hedefine kitlenerek yaratıcı bir zafer kazanmış olan Türkiye demokrasi güçleri ve Kürt özgürlük hareketi burjuvazinin açıkladığı sahte sonuçları tanımadığını ve referandumun galibi olduğunu referandum öncesi kararlılığı ile usanmadan dile getirmeye devam etmelidir.

İkinci adımda da burjuvazinin parlamentoyu terkettiği, onu işlevsiz ve maaşlı bir arsızlar topluluğu haline getirdiği en geniş yiğınlara açıklıkla anlatılmalıdır.

Önemle tekrar gündeme getirilmesi gere-

LENİN'İN EKİM DEVRİMİ'NDEN SONRA HALKA SESLENİŞ KONUŞMASI

Yoldaşlar, işçiler, askerler, köylüler ve bütün emekçi halk!

İşçi ve köylü devrimi Petrograd'da tamamen zafer kazandı. Kerenskiy tarafından kaldırılan az sayıda Kazaklardan geriye kalanlar da ya dağıtıldı ya da tutuklandı. Devrim Moskova'da da zafer kazandı. Daha Petrograd'dan sevk edilen askerler ulaşmamışken, Moskova'daki Kadet memurları ve diğer Kornilovcular barış koşullarını imzaladılar - Kadetlerin silahsızlandırılması ve Kurtuluş Komitesi'nin ilgisi...

Cepheden ve köylerden, siperlerdeki askerlerin ezici çoğunluğunun ve uyezdlerdeki köylülerin yeni hükümete, onun barış kararnamesine ve köylülere ivedi olarak toprak dağıtılması yönündeki kararına desteğini ilan eden günlük ve saatlik raporlar geliyor. İşçi ve köylü devrimi kendisini güvenceye almıştır, çünkü şimdiden halkın çoğunluğu onun tarafındadır.

Toprak sahiplerinin ve kapitalistlerin, burjuvaziye yakından bağlı olan üst düzey memurların ve kamu hizmetlilerinin, tek bir kelimeyle, bütün zenginler ve onların destekçilerinin, yeni devrime düşmanca tepki vermeleri, onun zaferine direnmeleri, bankaları kapatmakla tehdit etmeleri, değişik kurumların çalışmalarını bozmaları ya da engellemeleri ve devrimi her yoldan, açık veya gizli şekilde kösteklemeye çalışmaları tamamen anlaşılır bir durumdur. Her bilinçli işçi, bizim kaçınılmaz olarak bu tür direnişlerle karşılaşacağımızın farkındadır. Bolşeviklerin bütün Parti yayınları sayısız kere bu üzerine yazdı. Tek bir an bile işçi sınıfının bu direnç karşısında gözünün korkması mümkün değildir onlar, burjuvazinin destekçilerinin tehditleri ve saldırıları karşısında asla tereddüde düşmeyecektir.

Halkın çoğunluğu bizimdir. Dünyadaki işçilerin ve ezilenlerin çoğunluğu bizimdir. Devrimimiz adalete yol açmıştır. Zaferimiz kesinleşmiştir.

Kapitalistlerin ve yüksek rütbelilerin direnişi ezilecektir. Tek bir kişi bile, bankaların ve senedikaların kamulaştırılmasını ilan eden yasa haricinde, mülkiyetinden yoksun bırakılmayacaktır. Tek bir işçi bile, bir kuruluş dahi zarar görmeyecek, aksine, ona yardım edilecektir. Muhasebeyi ve denetimi sıkılaştırmak ve vergilendirmeyi düzenlemek dışında hükümet başka bir girişimde bulunmayacaktır.

Bu adil talepleri destekleyerek, halkın çoğunluğu Geçici İşçi ve Köylü Hükümeti'nin etrafında kenetlenecektir.

Yoldaşlar, işçiler! Unutmayın, artık siz kendiniz devleti kontrol ediyorsunuz. Eğer siz birleşmez ve bütün devlet işlerini kontrolünüz altına almazsanız, kimse size yardım etmeyecek. Sizin Sovyetleriniz, bundan böyle devlet otoritesinin organları, bütün iktidarın meşru bendesidir.

Sovyetlerinizin etrafında kenetlenin. Onları güçlendirin. Kendi işinizi kendiniz yapın en alttan başlayın, kimseyi beklemeyin. En sıkı devrimci yasayı ve düzeni kurun ayaşlar, serseriler, karşı devrimci Kadet memurları, Kor-

nilovcular ve benzerleri tarafından anarşi yaratmak için atılan her adımı merhametsizce ezin.

Üretim ve ürünlerin hesabının tutulması üzerinde sıkı bir kontrol sağlayın. İnsanların iş yapmasını engelleyenleri, bu engellerin sabotajını (zarar verme, geciktirme veya yıkıcılık) yoksa tahıl veya mahsul istifçiliği mi, tahılların nakliyatına engel olmak mı, demiryollarını, posta, telgraf ve telefon servislerini bozmak mı ya da barışa, köylülere toprak dağıtımına ve işçilerin ürünler üzerindeki kontrolüne ve dağıtımına engel olmak mı olduğuna bakmadan, tutuklayın ve devrimci mahkemelere sevk edin.

Yoldaşlar, işçiler, askerler, köylüler ve bütün emekçi halk! Bütün iktidarı Sovyetlerinizde toplayın. Uyanık olun ve toprağınızı, tahılınızı, fabrikalarınızı, araç ve gereçlerinizi, ürünlerinizi ve ulaşımınızı, yani artık tamamen sizin olan, kamuya ait olan her şeyi gözünüz gibi koruyun. Gitgide köylülerin çoğunluğunun rızası ve onayıyla, onların ve işçilerin pratik tecrübesini gözeterek, kararlı ve şaşmaz bir biçimde sosyalizmin zaferine doğru yürüyeceğiz- birçok ileri ülkenin öncü işçilerinin halklara barış getiren ve onları ezilmekten ve sömürülmekten kurtaran zaferiyle...

V. Ulyanov (Lenin)

Halk Komiserleri Komitesi Başkanı
5 Kasım 1917

(İlk kez Pravda'nın 19 Kasım 1917 tarihli 4. sayısında yayınlanmıştır)

Lenin'in 1 Mayıs 1919'da yaptığı konuşmadan;

Emekçi halkın düşmanları olan toprak sahipleri ve kapitalistler diyorlar ki: "İşçiler ve köylüler bilmeden yaşayamazlar." "Eğer biz olmasaydık" diyorlar; "düzeni korumak için, iş vermek için ve insanları çalışmaya zorlamak için hiç kimse olmazdı. Eğer biz olmasaydık, her şey çökecekti ve devlet parçalara bölünecekti. Bizler savrulmuş idik ancak kaos bizi tekrardan getirecek."

Toprak sahipleri ve kapitalistler tarafından yapılan bu tarz konuşmalar; çalışanları ve köylüleri, korkutamayacak, kafalarını karıştırmayacak ve kandıramayacaktır. Bir ordu sıkı disipline ihtiyaç duyar; buna rağmen bilinçli işçiler sınıfı; köylüleri birleştirmeyi başardılar, eski çar yanlısı çalışanları kendi hizmetlerinde çalıştırmayı başardılar ve başarılı bir ordu kurmayı başardılar.

Sıkı bir disiplin ile eşi olmayan bir kızıl ordu kuruldu. İşçi ve köylülerin sadakatle bağlı oldukları, istihbarata dayalı bir ordu.

Toprak sahipleri ve kapitalistlerin boyunduruğundan sonsuza dek kurtulmak için, onlara güçlerini geri kazandırmamak için, çalışanlardan oluşan büyük bir kızıl ordu kurulmalıdır. Eğer bu ordu emek disiplini ile oluşturulursa, yenilmez olacaktır.

İşçiler ve köylüler işgücünü uygun bir şekilde dağıtabileceklerini ispat etmeliler, edeceklerdir de. Sahtekarlığın olmadığı kamu düzeni için çalışan bir sistem kuracaklardır. Tüm bun-

ları toprak sahipleri ve kapitalistler olmadan, onlara rağmen yapacaklardır. Çalışma disiplini, çalışma gayreti, fedakarlık için gönüllülük, köylüler ve işçiler arasında yakın iş birliği; kapitalist ve toprak sahiplerinin baskılarından, emekçileri sonsuza dek kurtaracak olanlar bunlardır.

MECLİSİMİZİ KURALIM...

(3. sayfadan devam)

ken bir diğer konu da, hem Kürt özgürlük hareketinin hem de Batı'daki sosyalist ve demokratik örgütlerin iç yapıları birbirinden farklı, bazen işlevlerini yerine getiren bazen de yerine getiremeyen "Halk Meclisleri" tipinde örgütlenmeleri buldukları yerde en geniş halk katılımını sağlayacak şekilde genişletilmeli ve gerçekten düzenden bunalan partili/partisiz bütün emekçilerin, aydınların, akademisyenlerin sorunlarını tartışabileceği platformlara çevrilmelidir.

Bu meclisler süreç içinde sorunların sadece tartışıldığı yerler değil; çözüm ve karar üretilen yerlere dönüşecektir. Halkın ve devrimcilerin parlamentoyu terk eden, halka ilişkin kararları tamamen kapalı kapılar arkasında alacağı bu yeni plana vereceği cevap çok yığınsal ama aynı zaman da işlevsel olmalıdır. Bu sürecin dar grup çıkarlarına kurban edilmemesi halinde kısa bir sürede yurt çapında alternatif bir parlamentoya dönüşebileceğine inanıyoruz. TBMM'den dışlanan veya gerçekten demokrat olan vekiller kendi seçim bölgelerinde bu meclislerin içinde yer almalıdırlar. Onları meclise gönderen seçmenleri ile bu meclislerde buluşmalı ve kendi meclislerinde seçmenlerine yüzlerini dönmelidirler. Bu alanda ileri doğru atılan adımlar çoğulcu-devrimci bir eylem ve düşünce platformu oluşturacak, birbirinden farklı deneylerle zenginleşerek, nitelik olarak da halka sahne burjuva demokrasiden daha ilerde -kuralları ve işleyiş yerellerde kendi bileşenleri tarafından belirlenen- örnekler sunacaktır.

Önümüzdeki koşullar nasıl gelişirse gelişsin sosyalistler ve demokrasi güçleri asla 16 Nisan öncesi gibi geri ve kokuşmuş bir parlamentarizme dönüşü; burjuvazinin istediği zaman kapatıldığı, istediği zaman kuşa çevirip milletvekillerini sorgusuz sualsiz tutukladığı, istediği zaman da askeri üslerden havalanan jetlerine bombalattığı bir parlamentoyu kabul etmek, oradan siyasal çözüm üretmek meşruiyet çözümleri bekleme hatasına düşmemeliler.

Türkiye Komünist Partisi halkın gerçek iradesinin ortaya konabileceği Halk Meclisleri, Demokrasi Meclisleri, Haziran Meclisleri, İşçi Meclisleri gibi kolektif kararlar alınabilen bu meclislerin demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde emekçilere zengin bir deneyim kazandıracığına inanmaktadır ve meclislerin bütün bileşenleri ile bu meclislerin başarısı için hiç bir ön koşul öne sürmeden çalışmalarına katılacağı kararlılıkla açıklamaktadır.